

Ilmub kord kuus

Tasuta

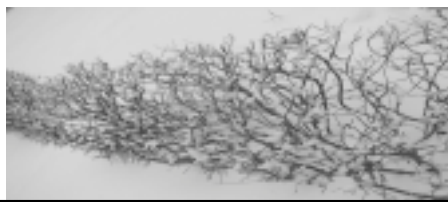
KARMEN KULL

Pool kurtmistest peab saama ära kurtud, kui jaanuar lõpeb - talve hari murtud.

Pool palvetest võib hoida ka reservis, sest palju paluda ei olegi mul tarvis,

kui keldris porgandid ja taliõunad korvis - kõik lihtsalt antud - ei tea mille eest.

Neil lahkeil andjail hea las olla tervis - nad joogu otse õnnepeekri seest.

Suurprojekt 'Eestimaa uhkus'

juhhib tähelepanu vapratele ja tublidele inimestele meie ümber, innustab heategusid tegema ja kaasinimesi aitama, propageerib ühiskonnas elu tõelisi väärtusi ning toob nii asjaosalistele kui kõrvaltvaatajatele süra silmadesse.

Erinevalt tavalistest tänuüritustest, kus tähelepanu keskpunkti jõuavad avalikkusele tuntud ja kuulsad kodanikud, astuvad sellel galal lava valgusvihku tavalised inimesed, kes elavad meie kõrval oma igapäevast elu, aga ometi on suutnud nad korda saata midagi tunduvalt enam, kui kogu ühiskond neilt oodanud on.

Olen Eestimaa Uhkuse galat jälginud telerist kõigil kolmel aastal. Vaadanud ja mõelnud - miks headus toob ometi pisara silma? On 's see inimlik tunne tõesti selline defitsiit, et kui põgusaltki kokku puutud, teeb meele härdaks? Ükskõik, millist lugu ka ei tutvustatud ja kellele parajasti tunnustust ei jagatud, oli saalis neid, kellel silmanurgast pisar veeres.

Ükskõikseks ei jätnud kuuldu-nähtu kedagi - headus tõesti puudutab südant ja liigutab tundemeeli.

Eri Klas on öelnud, et heategu on juba see, kui sa halba ei tee...

Telesaadet vaadates keerlesid minu peas üsnagi erisugused mõtted, aga ühes olen küll kindel: „Eestimaa Uhkuse” gala muudab paljude maailmavaadet ja muundab ükskõikse headuseks.

Head on nii lihtne teha. Vahel piisab kallistusestki, rääkimata sõbralikust toetavast sõnast või tunnustavast õlalepatsutamisest - heategu rikastab nii saajat kui andjat. Lihtne reegel kõige selle juures on aga see, et head peab tegema omakasupüüdmata, tänu või kiitust selle eest ootamata; heategu peab tulema südamest ja heast tahtest.

Vahel on midagi saades justkui piinlik ja ei oska andjat väärikselt tänadagi. Siis mõtled ja

loodad endamisi, et ehk andja loeb tänuallikust su silmadest... Minul on igatahes anda kergem kui saada. Kedagi aidates ja aidatava siirast rõõmu kogedes tekib selline tunne, et tahaks lausa kogu aeg kellelegi kasulik olla ning oma südant jagada.

Luuletaja Virve Osila on väga tabavalt kirjutanud:

Igaüks, kes aitab ja hoolib ja toetab, oma südant raashaaval laiali poetab; need killud ei kulu, ei kao jäljetult ära - andmiserõõmust sünnib andja sees süra, selle valgel saab kasvuhoo hingerikkus, mille tulel on lihtne: INIMLIKKUS...

Mis hetkel saab lihtsast heateost kangelastegu? Kas siis, kui teis(t)e inimes(t)e elu päästes seatakse ohtu iseenda oma?

Eestimaa Uhkuse galalt jäi meelde mõttekild: kangelasteoks pole tavaliselt aega valmistuda, see lihtsalt juhtub... Kuid ega Eestimaa uhkuseks pole ainult oma eludega riskivad elupäästjad; lugupidavat austust ja tänu osutatakse ka sellistele heasüdamlikele inimestele, kes jagavad oma aega, oskusi - toetades abivajajaid nii moraalselt kui materiaalselt.

Siinkohal ütlen sedagi, et abi paluda pole häbi asi ega nõrkuse tunnus; vahel lihtsalt juhtub, et iseenese tarkusest (jõust, võimalustest) jääb väheks. Ütleb ju vanasõnagi, et küsija suu peale ei lööda...

Kummaline, et Hea ja Halb on küll vastandlikud, enamasti käivad aga käsikäes... Vahel on üks kõvem kui teine, aga mingil hetkel peab paha vajuma ja hea tõusma - see on vist ainus asi, kus kaaluks ei saa olla tasakaalus. Ja eks me enesesse vaadates, mälestustes sorides ja olevikus elades teame ju kõik, et hea võidab

kurja. Küllap on tulevikuski jõudu kurja võita; keerulisem ehk küll, aga võimalik ometi.

Meie põlengu-õnnetuse puhul võidutses Halb nõnda, et lasi tulel võtta kahe inimese elu ning hävitas asula nägusaima hoone. Hea asus aga kohe vastutegudele ning nõnda päästetigi ülejäänud inimesed kolme tubli ja julge noormehe poolt.

Hea oli suunamas sedagi, et keegi esitas need noormehed Eestimaa Uhkuse nominentide nimekirja ning püüri hääletas nad tiitli vääriks ja nii on nende ennastsalgav tegu eeskujuks paljudele.

Lõppenud aasta Eestimaa Uhkuse galal lausus Erki Nool meie poistele auhinda üle andes: „Spordis tähendab liigne sekund medali kaotust, teie puhul aga polnud mängus mitte medal vaid inimelud...”

Kuna noormeeste käest on juba mitmeid kordi küsitud üheülbalisi küsimusi, et mida nad tegid ja mida mõtlesid tol põlenguõöl, siis Sõnumilaegas küsis hoopis poiste hobi, unistuste ja tulevikuplaanide kohta; ja uuris, mida see tunnustus neile tähendab. Kas see muutis neis midagi, seadsid nad ehk oma prioriteetid ümber? Mida nad sellest loost õppisid?

Kolmest noormehest, kes elusid päästes hea ja suure teoga hakkama said, on palju räägitud... Õnneks pole need tühjad sõnakõlksud - üldsuse tänu on siiras ja tuleb südamest. Hea, et head tehakse; veel toredam, kui seda märgatakse.

Inimeste vajavad oma tublide tegude eest tunnustust - südamest tulev aitäh soojendab hinge ja innustab olema homme parem kui täna.

Me kõik võiksime teiste inimeste suhtes käituda nii, et aeg-ajalt oleks põhjust kuulda Eri Klasi lausutud tänuõnu: „Suur tänu sooja südame ja targa mõistuse eest!”

Ene Raudar

On põhjust uhkust tunda...

Istume Kurtna Noortekeskuses ja arutleme, kuidas ja kas ollakse kangelased...

Küsin esmalt, et kuidas üleriiklik tunnustus poiste elu muutis; et kas nad on võrrelnud elu enne ja pärast juhtunut.

Gunnar Paiste: „See oli mul esmakordne sellelaadne kogemus ja midagi ta minus midugi muutis. Enne juhtunut elasime tavalist igapäevaelu oma tööde ja tegemistega, nüüd on argiellu lisandunud suhtlemine ajakirjandusega - intervjuud erinevatele väljaannetele ja telekanalitele. Kui aasta algul tundus, et ehk saab juba rahulikumat võtta, siis eile (antud intervjuu toimus 16. jaanuaril - toim.) helistati Päästeametist ja teatati, et meile tahetakse medalid anda. Noh, ja siis see praegune intervjuu ka veel...” (naerab).

Me ise poleks uskunudki, et sellest kõigest nii palju rääkima hakatakse ja et meie tegu nii laia kajastust leiab; tegutsesime tol hetkel nii, nagu ilmselt mõni teinegi oleks tegutsenud ja nii nagu õigeks pidasime.”

Üllar Aho: „Tule suhtes olen küll ilmselt nüüd palju ettevaatlikum kui varem, sellega ei tasu „rinda pista”...”

Pärin poistelt, kas ekstreemsus neid üldiselt köidab?

Gunnar (kes töötab Piirivalve Vasknarva kordonis, lausub muiaetes): „Töö ise on piisavalt „ekstreemne”; ka on huvi kiiruse ja mootorrataste vastu täiesti olemas. Nooremana oli kõige selleks midugi aega rohkem”.

Huvitun, et kas nad võimalusel Benji hüpet proovisid, mille peale vastavad mõlemad üksmeelselt, et igal juhul.

Üllar (lisab muheldes): „Väikesena sai Kurtna söökla katusest küll ja küll lumehange „benjit” hüpatud...”

Tunnen huvi, mida poisid heategevuseks peavad ja sellest arvavad.

Gunnar: „Panen aeg-ajalt raha korjanduskarpidesse ja poetan neile, kes elu

hammasrataste vahele jäänuna tänaval kerjavad, aga midagi rohkemat nagu polegi teinud - püüan lihtsalt oma elu elada nii hästi ja õigesti, kui oskan.

Üllar: „Olen vahel heategevuskampaaniate käigus tasulistel telefoninumbritel helistanud ja nõnda oma väikese panuse andnud”. Heategevus, arvavad mõlemad, on eelkõige see, kui hoida oma elu rõõbastel ja kui vaja, toetada

Gunnar Paiste (vasakul) ja Üllar Aho

kõrvalolevaid abivajajaid.

Enne poistega vestlemist mõtisklesin pikalt teemal, kust läheb piir heateo ja kangelasteo vahel või ehk on see üks ja sama; tahan nüüd teada, kas poisid mõtlevad minuga ühtemoodi.

Gunnar: „Sel teemal võiks ju pikemalt vestlema jääda, kuid ilmselt seisneb erinevus ikka selles, et kangelasteoks peetakse seda, kui teiste elusid päästes ka enda oma ohtu seatakse; ehk siis

elu(de)ga riskimist.”

Vestleme pisut ka vaba aja tegemistest ja võimalikest hobidest.

Gunnar: „Minu tööst vaba aeg kuulub perele, töögraafik paneb reeglid paika ja nii tulebki kodus olles rohkem abikaasale ja aastasele lapsele pühenduda.

Lapsega tegelemine ja perega koosolemine ongi hetkel minu „hobi”.

Üllar: „Käin mõnikord sõpradega puhkepäeviti Jõhvis klubides meelt lahutamaks või siis nokitsemise vahel Kuldari juures garaazhis ühe vana auto kallal; see pakub huvi ja võtab üksjagu aega.”

*

Mind huvitab veel, kuidas noored oma elu näiteks 10 aasta pärast ette kujutavad?

Sellele vastab Gunnar esialgu naljatamis - nagu mitmel muulgi puhul - edasi arutleb ta juba tõsisemalt. Muigelsui leiab ta, et kümne aasta pärast võiks sooja päikese käes, palmi all, ja miks mitte?, nahkdiivanil lesida küll... Tõsinedes lisab, et tegelikult elab ta ikka päev korraga - kaugemale kui aasta küll plaane teha ei oska, rääkimata siis kümnest...

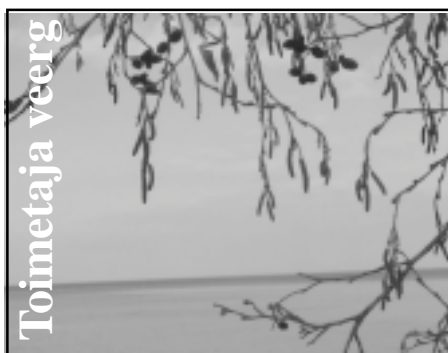
Sama meelt on ka Üllar; liiga kaugemale mõelda oleks ennatlik, aeg nagunii muudab kavandatavat.

Teistele omaelule edastavad vaprad noored mehed sellise sõnumi, et suured asjad saavad alguse väikestest - tuleb teisi märgata ja abistav ning toetav olla. Kes oskab lohutada nutvat last või aidata hätta sattunud vanurit, see ei põrku eemale ka siis, kui kellegi elu ohtu sattunult päästmist ootab.

*

Kuna selles lehenumbris arutlesime elu ja kangelaslikkuse teemal vaid kahe asjaosalisega, siis järgmises Sõnumilaekas saavad lugejad teada, mida kolmas noor kangelane enesest ja maailmasajadest arvab.

Ene Raudar

Toimetaja veerg

Ja läinud ta ongi... see aasta 2007. Siga ruigab, valmistudes hüvasti jätma ja annab 7. veebruaril järgmise aasta teatepulga Rotile üle; suundudes ise Ajariulile, et 11 aasta pärast hoopis teisemana tulla ja olla. Idamaade kalendri järgi algab igati tegus kollase Maa-Roti-aasta, sest rott on visa, nutikas ja kaalutlev. On öeldud veel, et siis on soosingus kõik, mis seotud maaga; olgu siis tegemist põllumajanduse, aianduse või loodusega laiemas mõttes. Tähetargad näevad tulevat aastat ka kui helgeid lootusi andvana, suuri muudatusi lubavana ja märkimisväärseid edusamme töötavana. Elame, näeme.

*

Jaanuarikuu Sõnumilaekas heidame veel pilgu mullusele aastale, see on tavapärase tagasivaade, mis aasta esimeses lehenumbris traditsiooniks on kujunenud; avalikustame sealhulgas ka mõned tulevikuplaanid, mis laiemale lugejaskonnale ilmselt huvi pakuvad.

Juhime tähelepanu, et alates käesolevast jaanuarist ei avalda me ajalehes sünnipäevalaste vanuseid ja sünnidaatumeid vastavalt väljaantud Andmekaitse Inspektsiooni korraldusele. Aga õnnitlemata me küll kedagi ei jäta - head soovida ja inimest meele pidada saab ka numbriteta.

*

Selle aastanumbri ajalehes on mitu üleskutset - loodan ja usun, et neid on palju, kes oma teadmisi ja mälestusi teistega jagama tõttavad - pidades lugu ajaloo ja elulugudest tugevdame silda olnud ja olevat tulevaga liites. Soovin kõigile lugejatele agarat kaasamõtlemist ning sõna sekka ütlemist, sest ainult nõnda saame muuta elu huvitavamaks ning meelepärasmaks.

Järgmisel kuul ilmub Sõnumilaeka 77. number ning Eesti Vabariik tähistab oma 90. sünnipäeva. Sel puhul ootame kaastõid kõigilt neilt, kel on midagi mõttepagasis; kas siis mälestusi vabariigi alguspäevilt või arvamusi tänapäeva kohta; omaloomingulisi või muid kirjanduslikke kilde, tähelepanekuid, mis laiemale lugejaskonnale huvipakkuvaks osutuvad. Teie valmistuge ühendust võtma, meie oleme valmis ära kuulama, läbi lugema ja vajadusel toimetama. Ootame lund ja hoiame ühte!

Ene Raudar

Eesti põllumajandus on tõusuteel

2007. aasta oli taasiseseisvunud Eesti kõige edukam põllumajandusaasta. Arvutused näitavad, et põllumees sai kuni kolme aasta kasumi. Eesti teravilja toodang ulatus 905 000 tonnini 2006. aasta 680 000 tonniga võrreldes. Teravilja kokkuostuhinnad on 60-100% kõrgemad kui mullu. Ka piima kokkuostu hind on keskmiselt 1 krooni võrra kõrgem. Kokkuostuhindade reaalkasv ületab inflatsiooni ja selle põhjuseks on maailma rahvastiku jätkuv suurenemine koos toidupuudusega kolmandates riikides, üleujutused, ikaldused ja põuad tööstusriikides ning bioenergia sektori täiendav nõudlus taastuvatele toormetele. Mõnevõrra keerulisem on olukord sea- ja linnuliha tootjatel, kes kasutavad teravilja söödaks, sest liha kokkuostuhinnad ei ole tõusnud.

Rõõmustav on see, et Euroopa põllumajanduspoliitika toob Eesti põllumajandusse aastatel 2007-2013 ca 30 miljardit krooni abiraha: sellest 13,5 miljardit krooni otsetoetusi, 14,4 miljardit krooni maaelu arengukava (MAK) raames jagatavaid toetusi ja 1,662 miljardit krooni kalandustoetusi. Põllumajandus ja maaelu on üks prioriteetidest ning seepärast on järgmise aasta eelarves suurendatud EL-i otsetoetuste kaasfinantseerimist Eesti riigi eelarvest koguni 250 miljoni krooni võrra - s.o. liitumislepingus lubatud maksimumini.

Maaelu ja maaettevõtluse mitmekesistamise meetmete raames jõuab Eesti külladesse järgmisel aastal ca 860 miljonit krooni MAK-i toetusi. Koos LEADER programmiga isegi rohkem. Maaelu Edendamise

Sihtasutuse kaudu on lisaks võimalik toetada maaettevõtlust kuni 600 miljoni kroonise laenude ja 1,5 miljardi kroonise riiklike garantiide portfelliga.

Põllumajandusministeeriumi kaasabil loodame järgmisel aastal saada suuremat selgust ka maareformi lõpetamise osas. Hetkel on põllumajanduses ligemale 140 000 ha sellist põllumaad, mis on koormatud kas ajutiste maakasutuslepingute, ajutiste rendilepingute või kasutusvaldustega.

Novembri lõpus andis Euroopa Komisjon heakskiidu Eesti maaelu arengukavale, mille rakendamiseks peab põllumajandusministeerium välja töötama üle kolmekümne erineva määruuse. Need meetmed ja abirahad ei suunata ainult põllumajanduse konkurentsivõime tõstmiseks, vaid on mõeldud kogu maaelu arendamiseks.

Kurtmise ja häädaldamisega loome maaelule negatiivse maine ning peletame noored maalt eemale. Seepärast on põllumajandusministeerium orienteeritud lahenduste otsimisele ning soovime Eesti maaelule anda optimistlikuma ja nooruslikuma näo. Olen kindel, et koostöös põllumeeste ja maarahvaga suudame Eesti maaelu pöörata tõusuteele. Loodan, et 2007. aasta oli Eesti põllumajanduse „kuldajastu“ esimene aasta ning meil on põhjust rõõmustada ka järgmistel aastatel.

Teguderohket 2008. aastat kõikidele peredele!

Helir-Valdor Seeder
põllumajandusminister

ELUPÄÄSTJA VAJAB HOOLDUST

Tuleõnnetustes hukub Eestis aastas keskmiselt 130 inimest. 2006. aastal hukkus tulekahjudes 164 inimest ning lõppenud aastal on tuli võtnud elu 125 inimeselt.

Enim on hukkunud inimesi tulekahjudel, mis leidsid aset öösel. Statistika järgi on 90% tulekahju ohvritest hukkunud juba enne päästjate saabumist, sest kahjutuli avastati liiga hilja. Ka eelmisel aastal Virumaal tulekahjudes hukkunud 44 (Ida-Virumaal 24) ja tänava elu jätnud 21 (I-V 11) inimesest enamik võinuksid veel olla meie seas, kui nad oleksid oma kodudesse paigaldanud suitsuandurid.

„Kodu tuleohutuks!“ kampaania raames möödunud aasta kevadel läbiviidud küsitlus näitas, et Eesti elanikud ei pea tulekahju puhkemist oma eluruumides eriti tõenäoliseks ja et suitsuandur on hinnanguliselt vaid 16% eluruumides. Argumendid, millega püütakse põhjendada suitsuanduri puudumist või selle mittevajalikkust, on seotud

sellega, et eluruumis pole küttekollet ega suitsetajaid ning korterelamu kiviseinte vahel on ilma selletagi turvaline elada. See müüt ei ühti tegelikkusega, sest eelmisel aastal eluruumides hukkunud 132 inimesest peaaegu pooled - 61 - kaotasid oma elu just korterites aset leidnud põlengutes. Ida-Virumaal hukkus korteri- ja ühiselamutulekahjude tagajärjel 19 inimest.

Tuli levib tavatingimustes väga kiiresti, juba kolmandal-neljandal minutil tulekahju algstaadiumist arvates on ruumis viibimine kõrge temperatuuri ning mürgiste gaaside kiire leviku tõttu eluohtlik. Tule kahjustuste vähendamiseks kodustes tingimustes on hädavajalik omada kolme kodukaitsjat. Need on suitsuandur, mis äratab magaja; tulekustutustekk, mis kustutab pannil põlema süttinud rasva või muu väikese tulekolde ja 6 kg kaaluv pulberkustuti, mis on abimees suurema tulekolde kustutamisel.

Inimestele, kellel on juba kodus suitsuandur, tuleb meelde, et aeg-ajalt tuleb kontrollida selle patareisid ning puhastada andurit tolmust. Tavaline patarei tagab seadme töö ligikaudu aasta kuni poolteise vältel ning toiteallika tühjenemisest annab märku helisignaali. Suitsuanduri töökorras olekut saab kontrollida anduril olevat kontroll-lüliti vajutades, mispeale korras seade annab häiresignaali. Andur tuleb välja vahetada iga kümne aasta järel.

Hooldades andurit regulaarselt, teeb väike elupäästja õnnetuse korral oma töö ning põlengust selle algusjärgus märku andes päästab teie elu ja vara. Meile teada olevatel andmetel on suitsuandur möödunud aastal Virumaal päästnud inimeste elu vähemalt kahes tulekahjus.

Turvalist käesolevat aastat!

Marika Uussalu
Ida-Eesti Päästkeskuse
ennetustöö büroo juhataja

ÕNNITLME JAANUARI JA VEEBRUARIKU SÜNNIPÄEVALAPSI

ELSA KAUPMEES
VALENTIN HAPOV
ANNA ŠUTKO
AILI ADER
NINA LEBEDEVA
OSVALD CIRULIS
MEETA SILLAMÄE
ENDEL NURM
LAINE KIVIMÄE
OSVALD KÄBIN
ZOJA SHAIDUROVA
KLAVDIA KOVALEVA
NIINA BLOHTINA
HARRI SAALER
ASTRID MIRALDA MASLOV
MARIA AIM

Kaidma küla
Jaama küla
Kuremäe küla
Konsu küla
Permisküla küla
Kuremäe küla
Kuremäe küla
Vasavere küla
Illuka küla
Kurtina küla
Kuremäe küla
Kuremäe küla
Kuremäe küla
Kuremäe küla
Kaidma küla
Kuningaküla küla
Kuremäe küla

VALENTIN GOIDOV
AINO KRIISA
JELENA RAGEL
KLAVDIA GRABOVA
BORISS JUHHOV
ANTONINA HARLAMOVA
VILMA NIINEP
EHA LAANEMETS
MILVI PÄRNIK
VALENTINA SPIRIDONOVA
HELI UUSMEES
JOANA ŠEPIKIENE
LEMBIT OJA
LIUDMILA ZABOROVSKAJA
ARVI TASA

Karoli küla
Vasavere küla
Illuka küla
Jaama küla
Jaama küla
Kuremäe küla
Illuka küla
Kuremäe küla
Kuremäe küla
Kuremäe küla
Kuremäe küla
Ongassaare küla
Kuremäe küla
Kurtina küla
Kuremäe küla
Kuremäe küla

Mäidu Kesler – rohelise energiaga laetud.

Tundub uskumatu, kuid on tõsi, et paljude poolt teatud ja armastatud Mäidu Kesler tähistas lõppenud aasta novembri lõpus 60-ndat sünnipäeva.

Tunnen Mäidut rohkem, kui 8 aastat ja olen alati imetlenud tema tarmukust ja positiivsust; headust ei napi tal eales ning on n.ö. *alati valmis* abivajajaid abistama. Kadestamisväärsed energiat jätkub tal, lisaks oma tööde-tegemistele, ka abikaasa Laine ametipõllul; nii võibki Mäidut sageli „kõõgitoimkonnast” leida. See, kuidas ta oskab ka pisimast vaimustuda - olgu siis tegemist mõne toreda esineja, kauni foto või metsast leitud sobiva kuusepuuga, muudab ka kõrvalseisjate tuju paremaks. Kõnelesime Mäiduga jõulude ja aastalõpu sagina vahepeal ajal paljust; selle intervjuu raames üritan juubilari neile lugejaile, kes teda vähem tunnevad, tutvavamaks teha.

Meenuta pisut oma lapsepõlve ja kooliaega.

Sündisin Jõhvis, Kaasiku külas. Lapsi oli meid kokku kaheksa – mul on neli õde ja kolm venda. Esimesse klassi läksin ka Jõhvis, toona tegutses kool seal, kus vahepealsetel aastatel oli Pioneeride Maja ning tänasel päeval kannab see hoone Seltsimaja nimetust. Siis läks isa Oru metskonda metsavahiks ja mina sealsesse Konju algkooli. Pärast 4. klassi lõpetamist jätkasin taas Jõhvi koolis.

Ametit asusin õppima kohe pärast põhikooli, Luual oli võimalik metsavahi amet ühe aastaga omandada. Olen lapsest saati teadnud, et tahan metsameheks saada, see on mind alati köitnud. Muide, meie pere viimased kolm poega õppisid kõik metsanduse erialal ja käivad seega isa jälgedes.

Esimene töökoht?

Peale Luua kooli asusin kohe tööle Alutaguse Metsamajandi Permisküla metskonda. Olin siis 17-aastane. Samal ajal õppisin metsandustehnikumis kaugõppe teel edasi. Lõpetasin peaaegu kiitusega (*naerab*)...

Mismoodi peaaegu?

Ainsa nelja sain eksamil, kus läksin alt küsimusega, et kumb töö on kallim, kas käsitöö või mehhaaniline. Vastasin, et käsitöö ja kui siis mulle vastupidine „puust ja punaseks” selgeks tehti, sain aru küll, et vastasin valesti.

Kuidas Sa oma abikaasaga tutvusid?

Lainega kohtusin Jõhvi pargis; ühel laadapäeval. Sattusime lihtsalt ühte seltskonda ja ma kutsusin ta

tantsima. Ta oli tore tüdruk ja midagi temas meeldis mulle ikka sedavõrd, et hakkasimegi tantsuõhtutel käima; pooleteise aasta jooksul käisime läbi kõik need Jõhvi kandi kohad, kus tantsuõhtuid korraldati. Ja nagu näha, tantsime tänaseni....

Kus sa ennast kõige paremini tunnend?

(*Siin pole pikka mõtlemist*) Metsas ja kodus loomulikult.

Lisaks oma töödele oled Lainele asendamatu abimees.

Kuidas sa jaksad?

Millest jõudu ammutad?

Ilmselt olen oma energilise loomu ja vastupidavuse sünnilt kaasa saanud, aga kui ikka tunnen, et „juhe hakkab kokku jooksuma”, siis põikangi metsa uue energia järele.

Milline on sinu jaoks meeldiv ajaviide?

Lugemine eelkõige - ja tänasel päeval on lisandunud veel ristsõnade lahendamine. Telerit vaatan vähe; kui, siis uudiseid ja vahel ka märulifilme.

Raamatutega on aga nii, et kui pole neid pikemat aega

kätte võtnud ja tekib juba lugemisvajadus, siis loen peaaegu valimatult kõike ettejuhtuvat. Muidu on lemmikuteks sarjad „Maailm ja mõnda” ning juba lapsepõlvest armsaks saanud „Seiklusjutte maalt ja merelt”; kriminulle armastan ka.

Millised on Sul suhted kalastamisega?

Kui Gorodenkas elasime (aastatel 1963-1985), sai kogu aeg kalal käidud. Nüüd õnnestub seda harvem teha. Üle aasta, tavaliselt juuli lõpus, käin Soomes, väimehel on Lapimaal oma tädipojaga kahasse metsaonn, kus puhata. Seal siis käimegi tundras murakal ja kalal. See ongi kõige mõnusam puhkus – kalasaagi sööme kohapeal ära, murakaid olen vahel ka koju toonud.

Oled alati lõbus ja rõõmsameelne. Milline oled siis, kui vihastad?

(*Mõtleb pikalt*) Ütlen välja, mis arvan ja unustan peagi, viha lahtub õnneks ruttu. (*Vaatan ka küsivalt Lainele otsa, kes on samuti kimbatuses ja mõtleb veel pikemalt, lõpuks lausub: „Seda tuleb küll harva ette.”*)

Kellest või millest kõige enam rõõmu tunnend?

Oma lastest ja lapselapsest muidugi. Ja rõõmus olen ka siis, kui tööd õnnestuvad. Näiteks kui leian metsast juba varakult ilusa kuuse, mis sobib jõulupuuks. Tunnen rõõmu kõikidest kordalainud asjadest.

Kuidas näed end elamas siis, kui sul enam töökohustusi pole, nii ca 10-20 aasta pärast?

(*Naerab muhedalt*) Vot siis alles hakkame elama! Siis võiks mul olla päris ilus lilleaed, rohkem roose... (*See teema sunnib mind vägisi küsima, et mis suhe tal selle muruniitmisega on. Mõõdasõitjatele ei jää märkamatuks Keslerite maja ümber pügatud muru – see on sile nagu golfväljak; mulle on jäänud mulje, et Mäidu käed haaravad igal vabal hetkel muruniiduki järele, iga üksik tärnanud murulible on määratud hukkumisele... Mäidu ainult naerab selle peale ja on ilmselgelt endaga rahul, talle lihtsalt meeldivat see töö.*)

*

Kui veel tulevikunägemuse juurde naasta, siis unistavad Laine ja Mäidu ajast, mil saaks kodule rohkem pühenduda, tüdargi olevat hiljaaegu seda teemat puudutades küsinud, et kas siis hakkab isa aednikuks? Mäidu lisab veel kavalalt, et pensionäride pidudelt ei puuduks ta kohe kindlasti. „Tantsin niikaua kui jaksan, kuni jalg vähegi kannab.”

Vanarahva tarkus ütleb - „Kes teeb, see jõuab” ja see mees juba tegemistest puudust ei tunne... Usun, et paljud lugejad ühinevad allakirjutatuga, soovides Mäidule jätkuvalt jaksu ja energiat veel kaua rõõmus ja tegus püsida.

Ene Raudar

VÄLISSUHETE VILJADEST

Illuka valla läinud aasta välissuhtlusele pilku tagasi heites on hea meel tõdeda, et võime rääkida valmivatest viljadest ja päris konkreetset viisil, millest esmajoones peaks tulu tõusma just meie lastele ja noortele.

Pikka aega väldanud kirjavahetuse, telefonivestluste ja infomaterjalide vahetamise tulemusena toimus mullu sügisel Soome **Taivalkoski** valla juhtide külaskäik Illukale. Delegatsiooni kuulusid volikogu esimees **Pekka Käsmä**, vallavanem **Janne Kinnunen**, noorsotõõspetsialist **Anne Hoikkala** ja koolirektor **Pekka Turpeinen**.

Taivalkoski on umbes viie tuhande elanikuga vald Põhja-Soomes (800 km Helsingist) keset maalilist metsamaastikku, mis meelitab spordi- ja loodussõpru aastaringiselt. Vald on oma arengus panustanud just noorsoo- ja sporditõõsse, mille eesmärgiks on mitmete laskumisradade, hüppetorni ja olmeruumidega suusamägi. Põnevaid seiklusspordielamusi pakub kärestikuline Ii jõgi.

Meie vallas nähtu jättis sedavõrd hea mulje, et külaliste initsiatiivil algatati valdadevahelise koostöölepingu arutelu. Seda võib pidada n.-ö. meie diplomaatiliseks tunnustamiseks. Vahepealsete arutelude käigus on lepingu täna seaks võtnud peaaegu küse kuju ja mõlemad pooled on seda lähiaegadel valmis allkirjastama.

Kokkuvõtvalt on sõprusvallalepingu (*ystävyyssopimus*) eesmärgiks toetada elanike initsiatiivi omavahelise läbikäimise kultuuri, noorsoo- ja sporditöö, hariduse ja majanduselu valdkonnas. Oluliseks peetakse, laste ja noorte ühistegevust koos kodumajutusega, seda parema omavahelise kontakti ja keelteoskuse saavutamiseks.

Käesolevaks aastaks on lepingus kavandatud kolm suuremat üritust. Märtsis leiab aset meie valla noorte ja noorsotõõspetsialistide külaskäik Taivalkoskile. Reisi

eesmärgiks on tutvumine sealse noorsootõõga ja osalemine rahvaspordi raames toimuvatel suusavõistlustel.

Juulis on Illuka valla delegatsioon kutsutud tutvuma Taivalkoski valla elu-oluga ja osalema sealsel keskel kultuuriüritusel “Päätalo Päevadel”. (Kalle Päätalo on mainekas Põhja-Soomes metsameeste elu ja taluolustikku kujutav kirjanik).

Sügisel on taas Taivalkoski külalised meie võõrustada. Külaliste seas on spordi- ja kultuuritõõtajaid, koolmeisterid ja turismiettevõtjaid. Samas valmistatakse ette ka järgmise aasta koostööleping.

*

Aasta teiseks “viljaks” võib kindlasti pidada valla sõprussuhte sündi Poola Duzzniki vallaga Wielkopolska vojevoodkonnas (Lääne-Poolas). Kaheksa tuhande elanikuga Duzzniki asub 40 km Poznanist. Tegemist on tugeva põllumajanduspiirkonnaga, millel on aga ka köitev ajaloolis-kultuuriline taust, kuivõrd just Suur-Poolast algas X-XI sajandil Poola riikluse kujunemine. Sõprussuhte Duzznikiga sai alguse koostumisest Poola saatkonnas majandusosakonna juhataja Jacek Pekacikuga, kelle vahendusel kontakt Poola omavalitsusega mõni aeg hiljem sündiski. Pärast elavat kirjavahetust Duzzniki valla välissuhte nõuniku **Emilia Gogolkiewicz-Koleckaga** ja Grzebienisko Gümnaasiumi väliskoostöö koordinaatori **Angelika Stelmazykuga** saabus läinud aasta oktoobris ka vallavalitsuse poolne ametlik kinnitus koostööks.

Täna seaks on Grzebienisko Gümnaasium ja Illuka Põhikool leidnud omavahel ise elava kontakti. On vahetatud kooli tutvustavaid materjale, Poola sõpruskooli juhtkonnale (õpetajatele) on saadetud küllakutse, Grzebienisko gümnaasium valmistub tähistama Eesti Vabariigi aastapäeva, millel osaleb ka Eesti aukonsul Poznanis, mõned õpetajad on alustanud omal käel eesti keele õppimist...

Siinkirjutajat on soojalt üllatanud Poola kolleegide sügav huvi meie maa ja kultuuri vastu, entusiasm ja valmisolek sõprussuhteid laiendada. Kõik see lubab loota edasist edukat koostööd

Seda muljet kinnitab ka Duzzniki linnapea **Adam Woropaj** poolt saadetud südamlük uusaastaläkitus, milles ta heade

Meie Poola sõbrad on uhked oma kodukandi ajaloo üle - just siit sai X-XI sajandil alguse Poola riik.

Rahvapidustustel on muinasaeg tähtsal kohal.

soovide kõrval kogu vallale ütleb: “Ma loodan, et Illuka ja Duzzniki vaheline sõprussuhe võtab peagi tõhusa kuju ühiste koostumiste, kogemuste vahetamise ja edasise koostöölepingu täpsustamisel.”

Avatust ja suhtlemisrõõmurohket käesolevat aastat kõigile!

Aimar Laulik
Välissuhte nõunik

Olulisemaid sündmusi aastal 2007

Jaanuar – Illuka Põhikooli direktor Leo Raidma tunnustas edukaid õpilasi tänusõnade ja sümboolsete kingitustega.

Veebruar – Vallavanem Tarmo Kollo tunnustas 2006. aasta Kurtina maastikukaitseala suurpõlengul vabatahtlikena abis käinud meie valla noormehi.

*

10. veebruaril salvestati taas Pannjärvel telesaadet „Puhka Eestis”; saatejuhtidest tandemi Sepo Seemani ja Venno Loosaarega.

*

22. veebruaril toimunud Illuka valla 15. aastapäevale pühendatud vastuvõtul anti üle esimene elutöö preemia, mille pälvis kauaaegne arst Ninel Kesküla.

*

25. veebruaril anti Kiviõli Rahvamajas seltsingule Rausvasar üle maakonna Kultuuriedendaja tunnustuskirja.

Märts – 10. märtsil toimus Illuka koolis esimene valla laste laulukonkurss „Illulind 2007”

Aprill – Illuka mõisas toimus kaks meeleolukat kevadkontserti: 11. aprillil laulis Rebecca Kontus, tema saatebändis mängiv pianist, Austraalias elav eestlane Henri Peipman on ilmselt üks kaugemal saabunud esinejaid meie mail.

Mai – Sõnumilaegas jõudis 70-nda numbrini

*

12. mail - Ida-Virumaa Omavalitsuste Liidu poolt korraldatud konkursil „Hea ema” tunnustati meie vallast Eve Kangrot.

*

Ida-Virumaa Spordiliidu esimehele Valdek Murdile, kes on meie vallast pärit, omistati spordirahva üks tähtsamaid auhindu – Ausa Mängu Suur Mõök

Juuni – 21. juunil lõpetas Illuka Põhikooli viimaste aegade suurim lend – 20 õpilast

*

Vallavalitsus kuulutas esmakordselt välja kampaania „Värvi kodu kauniks”. Osalemistingimused võimaldasid oma majapidamise hooneid värvima asuda ka neil, kes seda siiani kulude mõttes ülejõukäivaks pidasid. Vallapoolset toetusel tuleb omanikel endil kanda vaid pool kuludest.

Juuli – 28. juulil toimus Illuka mõisas Ida-Virumaa suvise muusikafestivali „7 linna muusika” raames kontsert; esinejaiks tuntud muusikud Henn Rebane ja Kill Kaare.

August – 11. augustil väisas Illuka mõisat tuntud ajaloovestja Jüri Kuuskemaa. Tema esmakordsest külastusest meie maile saab lugeda käesolevas lehes. Vt. lk x

September – 1. septembril alustas kooliteed 10 uut õpilast ning oma esimest klassijuhataja ülesannet asus täitma Kristi Kool.

*

Alates sellest õppeaastast käivitus ka Illuka koolis e-kooli süsteem.

*

Metsameeste koor Forestalia valis oma kontserttuuri „Meeste laul Eesti riigi piiril” üheks esinemispaigaks Illuka. Kontsert toimus 28. septembril.

Oktoober – Jõhvi Kontserdimajas toimus pidulik vastuvõtt õpetajatele; teiste seas pälvis Ida-Viru Omavalitsuste Liidu tunnustuse ka meie kooli kauaaegne suusatreener Vello Liliu.

*

Kurtinal põles maha endine mõisa härrastemaja, kus lisaks korteritele asus ka raamatukogu. Põlengus hukkus 2 inimest; 4 päästeti tänu kolme noormehe tublile tegutsemisele.

November – 13. novembril külastas Kurtina Noortekeskust Teadusbuss „Väike Vanker”.

*

Illuka vald tegi kokkuvõtteid suvel välja kuulutatud värvikampaaniast, milles osales 8 majapidamist. Vallavõimud lubasid kampaaniat jätkata ka edaspidi.

Detsember – TV 3 ja Elion tunnustasid projekti „Eestimaa uhkus” raames meie valla noormehi, kes oktoobrikuus Kurtina vana mõisahoone põlengus elusid päästsid.

SL

Sõnumilaeka toimetuse esitas mitmele valla elavale elavale isikule, kes ühtlasi ka ajalehele kaastööd teevad, mõned küsimused mulluse aasta kohta. Loodame, et lugejadki teevad nende küsimuste-vastuste põhjal enese- ja ajaanalüüsi; et kuidas oli ja mis peaks olema-tulema.

Illuka Põhikooli õpetaja **Karmen Kull**:

1. Milline oli 2007 aasta Sinu jaoks? Kas meelde jäi enam positiivset või negatiivset?

Üllatavalt raske on aja pidevas kulgemises hakata täpselt üht aastat eristama ja sellest kokkuvõtet tegema. Inimese elu lihtsustatud mudeliks võiks olla vanade Nokia-telefonide ussimäng, kus seni on kõik hästi, kuni püsitakse lubatud piirides ja ise endal saba sõlme ei aeta. Järjepidev areng on möödapääsmatu – iga saabuva hetkega, seda enam aastaga omandame aina rohkem kogemusi selles, mida tasub endaga kaasas kanda ja mille abil ikka ja jälle edasi areneda. Mälu selekteerib negatiivse tagaplaanile ja püsima jäävad positiivsed mälestused: kordaläinud koolitunnid, õnnestunud reisirid ja matkad, lõbusad jutustused armsate inimestega. Rohkem, kui varasematel aastatel, olen ma hakanud väärtustama oma aega – tõesti mõtlen ja valin tegevusi sellest lähtuvalt, kas mul on ikka ülepea neid asju teha tarvis või mulle ainult tundub, et teised minult midagi ootavad ja nii ma suurest agarusest tormangi ennast kulutama. Liigne vastutulelikkus, mis oma äärealadel eneseohverdamisega seguneb, ei tasu ennast tavaliselt kunagi ära – kaotatud aega ei saa pärast aga enam mingi nipiga tagasi. (Neile viiele lihtsale küsimusele vastamine võtab mul ka üpris mitu tundi aega, aga ehk on mõnedel inimestel huvitav ajaviiteks lugeda, kui tsensuur just kõiki rumalusi välja ei jäta...)

Enda väljapuhkamine on täpselt sama oluline, kui kohusetundlik töörügamine – mõnevõrra hilja jõudis see tarkus minuni, aga lõpuks siiski. Elust rõõmutundmine on omaette oskus, mille omandamise nimel ma praegu järjekindlalt tööd rügan.

2. Meenuta möödunud aastast mõnda erilist seika.

Erilised hetked ongi olnud pigem need, mil on õnnestunud mälu murest ja kohustustest tühjaks laadida ning nautida – kas head muusikat või kirjatükki, metsajärves ujumist, looduse keskel olemist ja selle endasse ahmimist kõigi meeltega. Iga spordi või teiste lemmikharrastustega tegelemiseks näpistatud minut on hindamatu väärtusega. Meeldivate juhtumite hulgast väärib meenutamist ja veel kord teistega jagamist niisugune sündmus, nagu Vello Liliumi valimine Aasta Õpetajaks. Vähemalt kolmel viimasel aastal olen ma järjekindlalt oma hääle tema poolt andnud ja lõpuks ometi on olnud ka piisav arv teisi, kes minuga sama meelt. Lihtsalt teeb rõõmu, et see tagasihoidlik ja teistele pühendunud mees sai ka viimaks väljateenitud tunnustuse osaliseks.

3. Millise hinde 5-punkti skaalal annaksite mullusele aastale? Miks?

Hindamine on õpetajatele pea igapäevane tegevus ja Haridus(ning teadus-)ministeerium on selle tarvis kindlad protsendivahemikud ette kirjutanud. Mida ei saa arviliselt mõõta, hinnatakse ikka subjektiivselt – arvestatakse suhtelist edasiminekut, pingutuste arvatavat suurust ning lisatakse väike avanss motivatsiooni säilitamiseks.

Kõike seda arvesse võttes saab möödunud aasta hindeks 5, sest ei leia ka nii suuri puudujärke, mille tõttu peaksin hinnat alandama – pigem hinnata natuke üle, kui riskeerida alahindamisega. Võrreldes eelnevate aegadelega, on mu tervis püsinud keskmisel tasemel või isegi parem olnud. Töökoht on stabiilne – palka olen küll minevikus rohkem saanud kui praegu, aga ega see pole õnneks kõige tähtsam näitaja. Olulisim on see, et kõik mu head sõbrad on endiselt minuga ja et neil läheb hästi.

4. Mis meenub lõppenud aastast valla ulatuses; kas, kus ja kuidas see kajastust leidis?

Nii otseselt kui kaudselt puudutas paljusid valla elanikke Illuka kooli üleminek e-Koolile. Suhtumisi on erinevaid, kuid terve mõistuse piirides on tehniline progress alati positiivne ning ajale jalgu jäämisel pole ju sügavat mõtet.

Humanitaarabi jagamine meelitas kokku tõhusa hulga talgutöölisi pargi riisumiseks.

Kodumajade värvimise kampaania on igati kiiduväärt ettevõtmine – valla toetus läheb kindlalt õigesse kohta. Teiste Vasavere ja Rausvere küla elanike seas puudutas puhta joogivee trassi rajamine mindki isiklikult. Seda sündmust pole võimalik ületähtsustada.

Kõikvõimalikke kontserte on vallarahvale korraldatud ohtrasti – asjaolude kokkulangemise tõttu pole ma ise

neist just väga sageli osa saanud, aga kultuurinälg pole ma pidanud kannatama; usun, et teisedki mitte. Rõõmu teeb ka Pannjärve tervisespordikeskuse väljaehitamine – justnimelt tervisesport on see, mis tulevikus aina rohkem au sisse tõuseb ja inimestel inimlikkust säilitada aitab.

5. Mida ootad aastalt 2008?

Ootan, et mu endistel ja praegustel õpilastel jätkuks sihikindlust oma eesmärkide täideviimisel ja et neil oleks lihtsalt õnne.

Ootan, et inimesed mu ümber muutuksid aina rohkem iseendiks – lõpetaksid muretsemise ning tunnetaksid enda väärtust, hindaksid ausust olulisemaks kui odavat populaarsust ja omakasu. Ootan, et inimestel oleks oskust ise mõelda ning julgust oma seisukohti kaitsta – minetamata sealjuures huumorimeelt. Loodan, et inimestel jätkub meelekindlust prügi sorteerida, mitte osta mõttetuid plastmassist vidinaid ja mitte raisata muul moel oma materiaalseid ja vaimseid ressursse. Loodan, et inimestel jätkub jõudu säilitada oma meelerahu – vaatamata majanduskasvu aeglustumisele, on võimalik siiski tunda rõõmu elamise imest.

Isiklikus plaanis loodan põhioskuste baasil, et mul tuleks aina vähem arvutada ning õnnestuks võimalikult palju lugeda ja kirjutada. Kõigile lehelugejaile soovin aga ka omalt poolt lihtsalt: Head käesolevat aastat!

Vallavanem Tarmo Kollo:

1. Täiesti tavaline tõine aasta oli. Midagi sellist, mida tasuks ja sooviks teistega jagada, paraku ei meenu. Elutempo aina kasvab. Ilmselt jättis liigne kiirustamine mitmelegi ettevõtmisele oma negatiivse jälje. Lootsime Kuremäe kanaliseerimisprojekti käima lükata, aga kahjuks takerdus ettevõtmine bürokraatia masinavärki. Olekski kahtlaselt ilus, kui kõik õnnestuks...
2. Üle päris mitme aasta sai pulmas käidud, vanem tütar kutsus meid oma pereõnne algusest osa saama.
3. Mullusele aastale paneksin hindeks hea. Oli väga häid sündmusi ja kahjuks ka halbu, kuid keskmiselt siiski parem kui koolipoisi kolm. Peab mõtlema positiivselt.
4. Volikogu esimees andis eelmises lehes väga põhjaliku ülevaate valla 2007. aasta sündmustest. Võrreldes tunamullusega oli mullu esimese klassi õpilasi jälle normaalse klassi jagu. Kool on jätkuvalt tubli.
5. Kõige enam vast seda, et me kõik sellest hinnatõusurallist tervetena ja korras närvidega välja tuleksime. Eks tervis ongi kõige tähtsam – soovin seda endale ja kõigile valla elanikele.

Illuka Põhikooli õpetaja Helve Hallik:

1. Sirvin oma kalenderpäevikut ja kogu eelmine aasta libiseb uuesti silme eest läbi. Tagasivaates ei saa aasta üle nuriseda. Jagus piisavalt huvitavat koostööd hoopiski uute inimeste ja asutustega; ka õpilastega sujus kõik ettevõtetu nii loomingulises kui ka ärilises plaanis üllatuslikult kenasti. Eks oli mureraase ja kurbustki, kuid "rosinaid", mis seda aastat väärtustama jäävad, oli õnneks rohkesti.
2. Aasta pärliteks pean reise Egiptusesse ja Ahvenamaale. Vahva oli ka see, et osalesime Unicef-i projektis "Väike heategu"; müües 1000 kaarti, suutis väike maakool toetada päris arvestatava summaga Unicef-i tegevust ja preemiaks said õpilased kevadekursiooniks oma raha.
3. Annan mullusele aastale 5 punkti – kogesin palju huvitavat nii tööd tehes kui puhates. Oli lootusi ja lootuste täitumisi.
4. Meenuvad erinevat laadi kultuuriüritused, küllap tänavusse aastasse jagub neid samuti.
5. Horoskoopides on öeldud, et rottu taga ajades saab palju nalja ja juhtub ootamatusi. Lubatakse uusi elukogemusi, uusi ebatavalisi juhtumisi – seega pole igavlemist ette näha ja see on ju igati tore; eks siis aasta pärast ole näha, kuidas kõik tegelikult kujunes. Meelikõitvat ja avastusterohket aastat kõigile!

Noortekeskuse tegemistest aastal 2007

Meie tegevusi mõjutasid möödunud aastal kõige enam rahastamist leidnud projektid. Suurem osa neist kuulus Mitte-estlaste Integratsiooni Sihtasutusele (MEIS). Projekti „Põnevad kohtumised” raames rändasime aasta alguses koos Vahtra Põhikooli noortega mööda Eestimaad;

põnevam vast oli Otepää MK etapi ajal Põlvamaal paksus metsalumes sumpamine ja venekeelsete noorte esmakordne kogemus vanade nn „pütilaudadega” suusatamisel.

Elevust ja põnevust aasta algul tekitas meie noorte seas noortekeskuse ja Eesti 4H Virumaa piirkonna poolt korraldatud Helsingi-Stockholmi reis. Noorte soov reisida Eestist väljapoole on väga suur ja selle elluviimiseks osatakse veenda vanemaid, et nood mitte ei keelaks vaid rahaliselt toetaksid.

Teine MEISi projekt oli „Suvi sisukaks”, mis suvevaheaja algul kahe nädala jooksul hommikuti Kohtla-Järve Ühisgümnaasiumi keelekümbusklasside õpilasi ja mitmeid meie valla noori keskusesse kokku tõi. Päeva esimesel poolel tegeleti eesti keele õppimise ja õpetamisega põnevate tegevuste kaudu ning õhtupoolikuti meisterdati ühiselt või tutvuti kodumaakonnaga. Õpiti tundma prügimajandust, tutvuti Uikala prügilas tehtava tööga. Nii mõnigi laps sai suvel esmakordselt oma elus hobusega ratsutada; jalutada Sinimägedes ning teada, kuidas Eestimaa lapsed sattusid Siberisse ja elasid seal nii II Maailmasõja ajal kui sellele järgneval perioodil. Selle projekti raames võeti osa Narva Võidupüha paraadist ning viibiti koolinoorte laulu- ja tantsupeol Tallinnas.

Meie tegemisi aitas rahastada Ida-Viru Maavalitsuse ANK projektikomisjon, kelle kaasabil sai teoks südasuvine töö- ja päevalaager, kus noored iseenda tubli töö tulemusena ja valla toetusel ka taskuraha teenisid. Üheskoos loeti läbi Astrid Lindgreni „Vennad Lõvisüdamed” ning raamatukogust leiti veel hulgaliselt seniavastamata raamatuid. Mõnusat isetegemise rõõmu pakkus laager kõigile osalejatele ning lõppes see sõiduga Vembu-Tembumaale.

Suvel toimus noortekeskuses ka Eesti 4H Virumaa ja Jõgevamaa piirkondade ühine suvelaager, kus osales 80 inimest. Meie võimalustest vaimustusid nii Rakvere, Põltsamaa kui ka Alatskivi noored ning igaüks soovis, et ka nende koduvallas või -linnas oleks nii mõnus noortekas.

Vahva ettevõtmine oli Astrid Lindgreni võlumaailma päev, kus kohal olid ka Karlsson, Pipid ja Majasokk.

Kolmanda suure ettevõtmisena MEISi rahastamisel oli „Kuidas siis?!”; sügisesel koolivaheajal korraldasime 3-päevase koduvabariigi „vallutusretke” – alustasime Palamuselt, jalutasime looduskaunis Taevaskojas, tutvusime Mooste mõisakooli (ning kooli vaimuga©) ja -kompleksiga. Külastasime Kaitseväe Võru Lahingukooli, Vastse- Roosa piiripunkti, Metsavenna talu, (seal saime teada, mida pidid üle elama metsavendade kõrval nende lapsed, naised ja emad; kuidas toituti, millest lauldi, kus end varjati jne.) Käisime ka Pärnus ja Kurgjalgi - Carl Robert Jakobsoni Talumuuseumis – see tõi meie esivanemate elu pisut lähemale.

Noorte omaalgatusel ja ANK projektikonkursi toel sai teoks Kurtina Lanparty 2007, mis oli korrektselt noormeeste endi poolt korraldatud ja ka läbi viidud; aitäh selle eest Kuldar Keskkülale ja Mathis Bogensile.

Huvipakkuv oli teadusbussi külastusreis ja tore noormeeste algatatud romantikapäev; sellele ootame järke tänavusel sõbrapäeval.

Marju Ringo eestvedamisel toimus igati lahe ja kodune aastalõpupidu, kus meist igaüks sai päkapikutöökojas meisterdatud kauni kingituse ning ennustuse uue aasta võimaluste kohta.

Aastaringelt on lastel olnud võimalus osaleda meisterdamise ringis: teha siidimaale, traadist päkapikke, tippida nõielaaga vildist loomakesi ja lillekesi ning meisterdada muudki põnevat. Tänu tuleb juhendamise eest öelda Liivi Hõbele ja Margit Markusele.

Koduvalla inimestest on meie töödele ja tegemistele öla alla pannud ning nõu ja jõuga abiks olnud Helve Hallik, Valve Kollo, Pille Lille ja Aleksander Iljin – olgu nad kõik (ka lastevanemad) tänatud selle eest, et meid toetatakse ja julgustatakse.

Teadmiseks!

Noortekeskus on avatud KÕIKIDELE valla noortele endile ja külla sõitnud sõpradele (sõltumata nende elukohast) T-R kella 13.30-20.00, L kella 12.00-21.00

Meeldivate kohtumiseni!
Marika Markus
Noortekeskuse juhataja

Kurtina raamatukogu tegemistest aastal 2007

Kõik aastad pole vennad, nii ütleb vanasõna. Kui aasta algul toimusid raamatukogus tavapärased ja etteplaneeritud tegevused, siis aasta lõpupool tõi palju muudatusi. Astrid Lindgreni 100. sünniaastapäeva tähistamine ja ettelugemise päeva läbiviimine noortekeskuses oli mõeldud kahe maja parema koostöö arendamiseks. Kuid kahjuks toimus romantilise luule ja filmi õhtu vaid ühes majas.

Punane Kukk oli see, mis meie toimetused katki kires. Tulekahjust päästeti küll kõik raamatukogu varad, kuid ruumid piirnesid vaid vettinud seintega. Siinkohal tahan tänada kõiki neid inimesi, kes tulekahjule järgnenud pühapäeval aitasid raamatukogu vara kolida.

Neile lugejaile, kes võib-olla veel ei tea, kuhu laenutatud raamatuid tagastada, anname teada, et praegu asub raamatukogu Kurtina noorekeskuses. See 13 m² pinda, mille noortekeskus lahkelt raamatute jaoks loovutas, on piisav edasitegemiseks. Lahtioleku ajad on samad, mis ennegi.

Kui nüüd võrrelda aastat 2006 ja 2007 siis arvuliste näitajate poolest on eelmise aasta tulemused, (ilmselt tulekahju tõttu) halvemad. Rõõmu valmistab ainult üks number; kasvanud on venekeelsete raamatute laenutuste arv.

Jõhvi Keskraamatukogu korraldab raamatukogutöötajatele igal aastal harivaid loenguid huvitavate lektoritega. Sel aastal tegi ettekande Viljandi Kultuuriakadeemia lektor Ilmar Vaaro; tema loeng „Raamatukogu ajaloo kirjutamise võimalusi” oli huvitav ja tekitas soovi seda teemat edasi uurida. Tean, et Kurtina raamatukogu alustas tegevust 1950-ndal aastal. Mul on ka päris palju materjali, mis vajab läbivaatamist. Siinkohal küsin, kas äkki on kellelgi veel midagi, mis võiks olla ajalooliselt huvitav, näiteks mõned fotod või lood raamatukogu minevikust. Võtke ühendust, kes midagi ise teab või kellel küsimusi on. Raamatukogu on ju huvitavate lugude hoidja.

Valve Kollo
Raamatukoguhoidja

SEEKORD VOLIKOGUS

Detsembrikuu volikogu istung toimus 20. detsembril, aga mitte Illuka Vallamajas nagu tavaliselt, vaid hoopiski Illuka koolimaja seminarihoones, algusega kell 16.00 veidi pidulikumas aastalõpu meeleolus. Istungi alguse ajaks oli kohal 5 volikogu liiget.

Päevakorras oli seekord 8 arutamist vajavat punkti.

Esmalt kinnitati maamaksumäärad uueks, 2008. aastaks – maksumaksjate jaoks ei muutunud midagi, kõik läheb vanaviisi edasi. Meeldetuletuseks: kehtima jääb ühtne maamaks määr 1,5% maa maksustamishinnast aastas, põllumajandussaaduste tootmiseks kasutusel oleva haritava maa ja loodusliku rohumaa maksumäär on 1% maa maksustamishinnast aastas. Ka soodustuste osas jääb kõik muutumatuks. Meeldetuletuseks: maamaksust vabastatakse Illuka vallas elavad vanaduspensionärid alates 70. eluaastast ning puuetega inimesed 200 krooni ulatuses, samuti vabastatakse maamaksu tasumisest Illuka vallas elavad represseeritud ja represseeritute võrdsustatud isikud nende omandis olevalt elamumaalt tingimusel, et isikud ei saa maa kasutusõiguse alusel rendi- või üüritulu.

Järgmise asjana muudeti toimetulekuvahendite st kompenseeritavate eluasemekulude piirmäärasid ja kulunorme. Täpsemat infot nende uute määrade kohta saab valla sotsiaalnoõniku käest.

Edasi võeti arutusele detailplaneeringute algatamine ja algatamata jätmise. Pärast pikki eksirännakuid, kui nii võib väljenduda, jõudis volikogu päevakorda taas Roman Šmeljovi taotlus planeeringu algatamiseks Toki kinnistul Kuningaküla külas, mis esialgu volikogu poolt tagasi lükati. Selleks istungiks oli taotlejal tagataskust välja käia ka maa-ameti toetuskiri; see oligi üheks mõjuvaks argumendiks, miks volikogu seekord siiski andis nõusoleku planeeringu algatamiseks.

Järgmisel taotlejal, Valentina Raudisel, muidugi nii hästi ei läinud. Kõnealusele kinnistule (Männiku, Kuningaküla küla) on samuti tehtud planeeringu algatamiseks eelnevatel aegadel üks taotlus ja tookord lükkas volikogu taotluse tagasi. Ka sellel istungil ei näinud volikogu liikmed, miks peaks algatama detailplaneeringut elamuala rajamiseks piirkonda, mis mingite tingimuste kohaselt selleks ei sobi. Vastus taotlejale oli seekordki eitav.

Novembrikuu volikogus saadeti volikogu esimees välislahetusse Šotimaale projekti "Jätkusuutlik kool" raames uusi teadmisi saama ja kogemusi vahetama. Detsembri volikogu toimimise ajaks oli ta kaugel maalt koju tagasi jõudnud ja andis volikogu liikmetele põgusa ülevaate käidust ja nähtust.

Tööaasta lõpetuseks otsustas volikogu tunnustada valla juhtivaid persoone - nii vallavanemat kui volikogu esimeest - aasta jooksul tehtu ja kordasaadetu eest ning premeeris mõlemad väärilise summaga.

Sellel oligi 2007. aastale joon alla tõmmatud. Mida toob endaga kaasa alanud uus – eks elame – näeme.

Seniks lugemiseni!

Monika Tinno
Vallasekretär

Jäätmeseadusest...

Alates selle aasta 1. jaanuarist hakkas Eestis kehtima sorteerimata jäätmete prügilasse ladestamise keeld. Üheks jäätmeliigiks, mida tuleb eraldi koguda, on pakendid ja pakendijäätmed. Pakendite kogumise kohustus on taaskasutusorganisatsioonidel, kes samuti paigaldavad vastavalt kohalike omavalitsuste vajadustele pakendijäätmete konteinereid.

Jäätmete valikkogumine:

Kõik me suudame säästa loodust, et püüda järeltulevatele põlvedele puhas elukeskkond, kui muudame veidi oma igapäevaharjumusi. Igapäevases elutegevuses tekib palju erinevaid jäätmeid, millest suurt osa on võimalik ja mõistlik taaskasutada. Alates 2008. aasta 1. jaanuarist on lubatud prügilatesse ladestada vaid eelnevalt sorteeritud olmejäätmeid (Jäätmeseaduse § 132 (3)). See tähendab, et eraldi tuleb koguda jäätmed, mida on võimalik keskkonnahoidlikul moel taaskasutada:

- vanapaber,
- pakendijäätmed,
- biolagunevad aia- ja pargijäätmed (Tallinnas lisaks ka toidu- ja sööklajajäätmed),
- ohtlikud jäätmed ja probleemtooted.

Valikkogumine aitab säästa raha

Valikkogumisega on võimalik vähendada

Vastavalt Jäätmeseaduse §132 ja Illuka valla jäätmehoolduseeskirjale on alates 2008.a Illuka valla territooriumil korraldatud olmejäätmete sorteerimine.

Eraldi kogutakse klaas-, plast-, alumiinium- ja tetrapakendid. Selleks on Kurtna, Illuka, Kuremäe, Vasavere, Permisküla ja Jaama külladesse paigaldatud spetsiaalsed konteinereid.

Paberi ja kartongi jaoks on paigaldatud Illuka kooli juurde eraldi

olmejäätmete veole tehtavaid kulutusi. Näiteks pakendid moodustavad majapidamises tekkivatest olmejäätmetest suure osa ning kui koguda pakendid eraldi, ei ole vaja olmejäätmete konteinerit nii tihti tühjendada.

Valikkogumine on keskkonnasõbralik

Lisaks majanduslikule kasule on valikkogumine ka keskkonnasõbralik: valikkogumisega vähendame oluliselt prügimäele viidavat jäätmekogust ning ei saasta ega koorma keskkonda. Valikkogumise teel kogutud taaskasutatavad materjalid töödeldakse ümber uuteks toodeteks või energiaks.

Valikkogumine on lihtne

Jäätmete valikkogumine väga lihtne. Olmejäätmetest eraldi kogutakse puhas vanapaber ja papp ning puhtad pakendid, mis pannakse vastavatesse konteineritesse. Tulenevalt Eesti riigi poolt tootjatele seadusega pandud kohustusest pakendijäätmed kokku koguda ja taaskasutusse suunata, on pakendiorganisatsioonid koostöös jäätmekäitlustevõtete loonud üle-eestilise kogumisvõrgustiku, mis võimaldab elanikel tasuta ära anda eelsorteeritud pakendijäätmeid. Kohustuslik on olmejäätmetest eraldi koguda ka biolagunevad jäätmed: üle Eesti aia- ja pargijäätmed. Samuti tuleb olmejäätmetest

konteiner. Kaks korda aastas Illuka koolirahva abiga on plaanis kampaania korras koguda paberit ja kartongi.

Kuna Illuka vallas enamus elanikke elab individuaalmajades, toimub biolagunevate jäätmete sorteerimine ja taaskasutamine kohapeal.

Konteinerite abil kogutakse ka väikesemõõtmelisi ohtlikke jäätmeid (patareid ja mobiiltelefonide akud). Vastavad anumad on paigaldatud Kurtna, Kuremäe ja Jaama küla

eraldi koguda ohtlikud jäätmed, mida võtavad tasuta vastu jäätmejaamad ning ohtlike jäätmete kogumispunktid. Täpsemat infot saab kohalikul omavalitsuselt, kes peab olema loonud elanikele võimalused sorteeritud jäätmete äraandmiseks.

Mis saab kokku kogutud taaskasutatavatest materjalidest?

Kõik majapidamises eraldi kogutud taaskasutatavad jäätmed lähevad järelsorteerimisele – korjatakse välja taaskasutamiseks mittesobivad jäätmed (näiteks määratud pakendeid taaskasutusse suunata ei saa), erinevad pakendi liigid eraldatakse ning pressitakse kokku, et vähendada keskkonna saastamist jäätmete transportimisel taaskasutamisele. Plastpudelitest toodetakse näiteks prügikaste, kilekotte, ehitusmaterjale. Klaaspudelitest ja -purkidest toodetakse uusi klaaspudeleid ja -purke ning isolatsioonimaterjale. Metallist joogipurkidest toodetakse metallpurke, metalltorusid, mootoriosi jne. Joogikartongist valmistatakse uusi tooteid, nt hiirematte, märkmikukaasi või toodetakse soojusenergiat. Samuti on võimalik eraldada algmaterjalideks - paberiks ja plastikuks. Vanapaber - ajalehed, ajakirjad, pappkarbid jne – töödeldakse ajalehe- ja tualettpaberiks, pappkastideks, ehitusmaterjalideks jms.

Allikas: Keskkonnaministeeriumi koduleheküljel

kauplustesse ja raamatukogudesse.

Igal aastal (tavaliselt kevadel) on kavas korraldada suuremõõtmelise prügi ja ohtlike jäätmete kogumisringe.

Jälgige vastavaid teateid valla ajalehes ja teadetahvliitel. Lisainformatsiooni saate alati küsida ka vallavalitsusest.

Oleg Kuznetsov
kommunaalnõunik

SOTSIAALTOETUSED 2008. aastal isiku avalduse alusel

1. ravimitoetus 800 krooni

1.1. kroonilistele haigetele ja puudega isikutele
1.2. ostukviitungil peavad olema ravimite nimetused ja kogused; kompenseerimisele kuuluvad retseptiravimid

2. küttepuude toetus 1000 krooni

2.1. üksikutele eakatele inimestele alates 70. eluaastast
2.2. kui eakal inimesel ei ole elusolevaid lapsi
2.3. kui eakas inimene ei oma metsa, ei ole seda pärandanud ega kinkinud

3. haigla voodipäevatasu kompenseerimine haiglas oldud esimese 5 päeva eest

3.1. kroonilistele haigetele ja puudega isikutele kviitungi esitamisel

4. eriabivahendi ostu kulude kompenseerimine kuni 50% summast

4.1. pensionäridele, puudega isikule kviitungi esitamisel

5. transpordikulude kompenseerimine kuludokumentide esitamisel

5.1. üks kord kuus väljapoole maakonda arstile sõitmiseks, kroonilisele haigele ja puudega inimesele,
5.2. kaks korda kuus, riigisisest sõit kooli ja koju üliõpilastele ning
gümnaasiumijärgselt kutset omandavatele õpilastele,
5.3. väljaspool Ida-Viru maakonda

gümnaasiumides ja põhikooli

järgselt kutsekoolides õppivate laste sõidukulu hüvitatakse täies ulatuses,
5.4. med.transpordi poolt osutatud teenusena voodihaige haiglas, hoolekandeaustusse või koju transportimise kulude katmine

6. matusetoetus 1500 krooni surmatunnistuse alusel, kui isik oli kantud Illuka valla elanikeregistrisse

7. hambaravihüvitis 400 krooni Illuka valla elanikele, (v.a. neile, kel on õigus saada riigi kulul hambaravi), kviitungi alusel.

8. proteeside maksumuse kompenseerimine **30% ulatuses tööalistele isikutele** kviitungi alusel.

TOETUS TULEB KASSAST VÄLJA VÕTTA ENNE JOOKSVA KUU LÕPPU, VASTASEL JUHUL ON ÕIGUS ERALDATUD TOETUS TÛHISTADA!!!

Info vallaelarveliste toetuste kohta ja avalduste blanketid on üleval ka valla koduleheküljel www.illukavv.ee - dokumendid – sotsiaaltoetused

Alvi Karp

Sotsiaalnoõnik

Tel 33 23 647, Mob 51 70 922, E-mail: Alvi.Karp@illukavv.ee

Teadmiseks!

Illuka Vallavolikogu ja Vallavalitsus kuulutavad taas välja ELUTÕÖ PREEMIA ning AASTA TEGIJA või AASTA TEGU kandidaatide esitamise.

Elutöö preemia väljaandmisega avaldatakse lugupidamist inimesele, kes on kogu oma elu pühendunud tööle valla ja selle elanike heaks ning pälvinud sellega kaaskodanike austuse ja lugupidamise.

Aasta tegija või teo nimetusega tunnustatakse east olenemata seda valla elanikku (või ka neid vallaelanikke), kes on aasta jooksul millegi erilise ja positiivsega silma paistnud.

Nominente mõlemale auhinnale on võimalus esitada kõigil vallaelanikel. Vabas vormis kirjutatud avaldus tuleb esitada vallavalitsusele. Viimane esitamistähtaeg on 8. veebruaril 2008.a.

Illuka Vallavalitsus pöördub kõigi poole, kelle käes võib hoiul olla Kuremäe kultuurimaja esemeid ja muid materjale (pasunad, noodipuldid, rahvariided, fotod, tekstimaterjalid jms.). Samuti ootame teateid isiklikest seostest ja mäletusi kultuurielust (osalemised ringides, laulu- ja tantsupidudel, ühistegevused jms.). Kõike seda on tarvis ajalookillu säilitamiseks ühes kindlas valdkonnas. Esemed leiavad oma koha loodavas mõisa ajalootoas, kirjalikke materjale kogutakse kultuuriloolise raamatu tarbeks. Kui oma üleskirjutamise oskust ei usaldata, siis võib teada anda valmisolekust lugusid suuliselt vesta; kõigi soovijate jutustused salvestatakse.

Soovist ja valmisolekust teatage Ene Raudarile – tel. 52 77 994 või vallavalitsusse nr. 33 23 640

Ootan teateid neilt, kelle kuuri all või lakapealsel vanu kasutuskõlbmatuid asju (vana mööblit, tööriistu, käsitöövahendeid jms.) leidub. Eriti oodatud on informatsioon selle kohta, kas, kus ja kellel on säilinud endis- (ka nõuka-) aegseid kultuuri- ja loodusajakirju. Olen väga tänulik, kui keegi nõustub neist loobuma; kes aga aitähhi väheks peab, sellega saame tasu üle läbi rääkida. Need vanad esemed ja trükised leiavad kindla koha, kus nad järgnevatele põlvedele veel huvipakkuvad ja õpetlikud saavad olema.

Ene Raudar
Tel. 52 77 994

NIKOLAI LEESMA

sünd. 10.01.1982

surn. 25.12.2007

Kurtna küla

IVAN ANDREJEV

sünd. 03.03.1911

surn. 12.01.2008

Jaama küla

ÄËË-ËÍÒÄÜÞ Ñ Â ÌË ÎÑ ÒÍÛÌ ÑÒÀ ÐÄÉØËÍË

Íàøà ààçàðà çàààèà
í àñèí èüèí àííðíñíà
í ò í í ñ è ò á è ü í í
íðíøáäøáí àíüà
á í è í ñ ò í í ò
ñòàðäéøèíà Òàðí í
Ëí è è í. Íàäáíñý,
÷ ò í ÷ è ò à ò ä è è
ààçàðà ñííàò ò íà
íñííàáíè è ý ò è ò
àííðíñíà-íòááðíà

íðíááñòè
ñíàñòááííüé àíàèèç íðíèñøáäøáí è
çàüòíà ò ñý í ò í, ÷ ò í íðááñòí è ò
àíáðáè.

1. Éaèèí áüé äéý òááý 2007 áíà? ×ááí á íàìýðè ñòàèíñü áíèüøá, ííèíæèðáèüííáí è è è íðèèòàðèüííáí.

Ýòí áüé ñíááðøáíí íáü÷íüé ðááí÷èè
áí á. ×ááí-òí òàèí áí, ÷ áí ñòíèèí è
òí òàèíñü áü ííáèèðüñý ñ äðóàèíè, è
ñíæàèáíèþ, íà áñíííèðü. Òáíí æèçíè
áíçðáñòáð, è àèàèí èç-çà ýðíé ñíáøèè
á ü í íèíáíèá íáèí òíðüò ááè ñòàáèèí
íáíðèýðííüé ñèáá á íàìýðè. Ìü íàáýèèñü
çáíòñòèðü íðíáèð èáíáèèçàòèè Éòðáíýý,
íí, è ñíæàèáíèþ, áþðíèðáðè÷áñèáý
í àøèíà ðàçááàèèà íàøè íèáíü. Õíðý áüèí
áü íàèáíí ñ÷èðàðü, ÷ ò í áñá óàáñòñý
ñááðøèðü...

2. Íí ñòàðäéñý áñíííèðü èàèíá-òí íñíááííá ñíáüðèá áíáà

Ñíòñòý íáñèí èüèí èáð áíááèíñü ííáüáàðü
íà ñááüüáá, ñòàðøáý áí÷ü ñðèæáñèèà íáñ
í òíðàçá ííáàðü íà÷áèí ñáí áé ñáíáéííé
æèçíè.

3. Éaèòþ íòáíéò, íðè íýðèááèèííé ñèñòáíá, ííñòááèè áü íðíøáäøáí áíáò è ñí÷áíó?

Þ áü ííñòááèè íòáíéò «òíðíøí». Áüèí
íííáí òíðíøèð ñíáüðèè, íí áüèè è
í áóáà÷è, íáíáèí áñá æá áñðááíáí íòáíéà
ýðà áüøá øèèèííé òðíèèè. Ìñèèðü
íááí ííèíæèðáèüíí.

4. ×áí çáíííèèñý íðíøáäøèé áíá á òáèñü äéý áíèíðè? Ááá è èàè ýðí íàøèí ñáíá íððàæáíèá?

Íðááñááàðáèü áíèíðííáí ñíáðáíèý á
íðíøèí ííáðá áàçáðü áàè
íñííáàðáèüííé íáçíð áíèíðííüò
ñíáüðèè 2007 áíáá. Íí ñðááíáíèþ ñ
ííçáðíðíèüí áíá ñ ò íáñ á øèíèá íúí÷á
íí ðí àèüíí óèííèè áèðí ááí íáðáíé èèáññ.
Áííáüá øèíèá ò íáñ ííè íáòñ.

5. ×ááí íæèááøü íò 2008 áíáà?

Íðáæáá áñááí, ÷ ò í áñá íü áüèááí èç
ýðíè ñèðóáòèè ñ áàèíèðòþèí ðíñòíí
òáí çáíðíáíüè è ñ èðáíèèèè íáðáíè. Íí
çáíðíáüá – ýðí ñáíá áàæíá, è ý æáèàþ
èðáíèíáí çáíðíáüý è ñááá è áñá í
æèðáèýíí áíèíðè.

Þ ÁÀÌ ÌÈØÓ.. ÃÏ Ä ÊÐÛÑÛ È ÌÛ

Þ, íðèçíàðüñý, íá í÷áíü-òí èþáèþ èðñ. È á íúíáøíèé áíá,
íáüýáèáííüé íí áíñòí÷ííó èàèáíáàðþ áíáñ Êðññü, íáñíððý íá
áñááí çí íæíüá áñòð íèíáè÷áèèá ííñóèü, ý íáíèüüàþ ñááý
íáááæáíé, ÷ ò í íáñòíèèáøèé áíá áóááð áí áñáò íðííøáíèýð äéý íáíý
áèááííðèýðííü íáðèíá ñ áðáíáíè. Áñòð íèíáèý òí òü è ýáèýáðñý
í áòèíé, íí áñá æá ñ èçááñòííü íéáíáíòíí íðáá í íè íæèðáèüííðè. Á
æèðü òí ÷áðñý ýñíí è íí èàèííó-òí, íí áñá æá áíèáá-íáíáá
ííðáááèáííñó íèáíó. Áà íáð æá, èí í á÷íí, ðá÷ü íá èááð í òíí, ÷ ò í
áóèááèüíí èàæáíé ááíü íáñòíèèáøáí áíáá áíèæáí áúðü ðáñíèñá í
áí íáèü÷áèèèè ááðáèáé, íí áñá-ðàèè èàèáý-òí ííðáááèáííñòü
áíèæáíá áúðü.

Êðññá, íá ííè èè÷íüé áçæéýá, ñóü áñòáí íá í÷áíü ñèííáðè÷íá, íí ýðè ñóü áñòáá, íá
óàèáèáíèá, í÷áíü òííü, è íðáèðáñíí ñíòèèèèíí íðááíèçí ááíü. Áà, ííè ííáòð áúðü, íá
÷áèíáá-áñèèè áçæéýá, í÷áíü æáñòíèèèè (ñúáááþ ñáððáí áí èèè íííááøáí ñý á èíáðøèó
ñíðíáè÷á), íí, ñ áðóáíè ñòíðííü, èçááñòííü ñèó÷áè, èí ááá ííè æá íðááòíðáæáèè è
áðíçýüáè áááá.

Áúðáæáíèý «íèðñèèñý», èèè, «áááòð, èàè èðññü ñ òííóüááí èíðááèý» íü íáü÷íí
íðííñèí è èþáýí, èí òíðüá ñíááðøáþ ò íðííáíèè íáñ ááðáññèþ èèè íðááðáèüííðáí.
Í ò í íñèðáèüíí èðññ ýðí íð÷áèè ááðíí, íí íü, á íðèè÷á íð èðññ, ðóèí áí áñòáðþ è òñý
áèíèíáè÷áèèè èíñòèíèðñ, ñíááðøááí ýðè ááýíèý ñíçíàðáèüíí. Õàè ááááèðá æá
çááóíááíñý, á èðí èç íáñ ñíááðøááð áíèüøáá çèí?

Â ÂËË ÎÑ ÒÍÛÌ ÑÍÁÐÄÍÈÈ

Ááèááðñèí á çáñáááíèá áí è íñòííáí ñíáðáíèý
ñíñòíýèíñü 20 ÷èñèá, íí íá èàè íáü÷íí á çááíèè
áíèíðííé òíðááü, á á ííááíáíèè áèý íðíáááíèý
ñáíèíáðíá Èèèóèèáñèíé íñííáííé øèèèü.
Í á÷áè íñü çáñáááíèá á 16.00 á íáñèí èüèí
íðáçáíè÷ííé ííáí áíáíáé à ò íñòáðá. È íá÷áèó
çáñáááíèý íá íáñðá íáòí áèèèñü 5 ááíóðáðí á
áíèíðííáí ñíáðáíèý.

Á ííááñòèó áíý áèý íáñóæááíèý áüèè áèèþ÷áíü
8 áííðííá.

Ñíá÷áèá óðááðáèèè ðàçíáðü çáíáèüííüò íáèíáí á
á ííáíí 2008 áíáò. Áèý íáèíáííè àðáèüèèè á
íè÷áí íá èçí á íè è íñü, áñá áóááð íðííí áèðü íí-
ñòáðíí ó. Íáí ííèíááí, ááèíðáèèðáèüííüè
íñòáíòñý ááèíüá 1,5 íðíóáíðà á áíá íð íáüáè
ñòíèííðè çáíáèüííáí ó÷áñòèá, á íèàðà çà
í íèüçí ááíèá ñáèüñèí òíçýèñòááííüè çáíèýíè è
íðèðíáííüè çáèáííüè íáññèááíè ñíñòááèèð
ñííáááñòááííí 1 íðíóáíð. Á÷áèèèèè òðí æá áñá
íñòááðñý ááç èçíáíáíèè. È çááñü íáíííèí, ÷ ò í
íð áüíèáðü çáíáèüííáí íáèíáá íñáíáíæáþòñý
íð íæèááþèèá á Èèèóèèáñèíé áí è íñòè íáíñèíáðü
íí ñòáðííðè, á áíçðáñðá íá÷áíý ñ 70 èáð, èþáè,
ñòðáááþèá íááóááíè, íèáðýð íá 200 èðíí íáíüøá
ííèíáííáí. Õàèæá íñáíáíæáþòñý íð áüíèáðü
çáíáèüííüò íáèíáíá èèòá, íðíæèááþèèá á
Èèèóèèáñèíé áí è íñòè, èí òíðüá áüèè
ðáíðáññèðíááíü, èèáí èíáþð íðèðááíáííüè è
ýðííó ñòáðñí, íðè òñèíáèè, ÷ ò í èíáþüáýñý á èð
ðáñííðýæáíèè ç çáíèý íá èñííèüçóáðñý áèý áðáíáí
èèè áðóáèð áèáíá áííí áá.

Ñèááòþèí àííðíñíí áüèí èçíáíáíèá
íðááèüííüò ðàçíáðíá èííáííáèè è
ðáñòíáíüò ííðí íá íáóñòðíèñòáí æèèèüá.
Õ÷íóþ èíííðáèèþ ííáüò ðàçíáðáò
ííæíí ííèó÷èðü ó áíèíðííáí ñíááðíèèá íí
ñíòèèèèíü áííðíñáí.

Ááèáá íáñóæááèñý áííðíñ èíèèèèðíááíèý
ááðáèüííé íèáíèðíáèè è íðèàçá íð íáá. Ííñèá

íð íá íèæèðáèüííüò íáóáá-íüò íííüðíè á ííááñòèó
áíý áííáü íðííèè áí íð íñ í òí ááðáèñòááðíí áíá
Øíáèááá, èíèèèèðòþüááí íá÷áèí ááðáèüííé
íèáíèðíáèè íá íáááèèèíðè Õíèè á ááðáíá
Éóíèíááèþèá, èí òí ð íá áí è íñòíá ñíáðáíèá
íííá÷áèó íðèèííèè. Íá ýðí çáñáááíèá òí ááðáè
íðèáüè ñ ðáèíáíááðáèüííüò íèññüíí íð
çáíáèüííáí ááíáððáíáíðà. Ííñèááíáá
íáñòíýðáèüííðáí áüèí óáááèðáèüííüò áðáóíáíòí,
è íá ñáè ðàç ñíáðáíèá ááèí ñáí á ñíæáñèá íá íá÷áè
íèáíèðíáèè.

Á áí ò óñèááòþüááí òí ááðáý, ó Ááèáíðèíü ðáçáèñ,
ááèá ñèíáèèèñü íá òàè òñíáøíí. Íá íðíáááíèá
ááðáèüííé íèáíèðíáèè (íáááèèèíðü «Íýííèèó»
á ááðáíá Éóíèíááèþèá) á íðáèíèá áðáíáíá íð íáá
í íñòíèèè íáíí òí ááðáèñòáí, íí òí ááá ñíáðáíèá
íðèèííèè ááí. È íá ýðí çáñáááíèè ááíóðáðü
ñíáðáíèý çáááèèñü áí íð íñí: çá÷áí íá÷áíðü
ááðáèüííüò íèáíèðíáèè áèý ñíçááíèý æèèüý á çííá,
ááá áèý ýðí áí ñíáñáí íáð ííáòí áýüèð òñèíáèè?
Õí ááðáþ áüèí íðèàçáíí.

Íá ííýáðñèíí çáñáááíèè áüèí ðáøáíí íðíðááèðü
íðááñáááðáèý áíèíðííáí ñíáðáíèý á çàðóááíòþ
èíí áíáèðíáèó á Øíèèáíèþ ñ òáí, ÷ ò íáü á
ðáíèáò íðíáèðá «Æèçíáí íííáíáý øèíèá» íæ íí
áüèí ííèó÷èðü ííáüá çíáíèý è íáíáíýðñý ííüðíí.
È íá÷áèó ááèááðñèíí áí çáñáááíèý íðááñááðáèü
ááðíóèñý èç ááèáèíè ñòðáíü è ííááèèñý
áíá÷áèèèèèè íá óáèááííí è òñèüøáííí òáí.

Íí è òíááí çáááðøèáøááí ñý òðóáíáí áí áí áá
áíèíðííá ñíáðáíèá íðèíèýí ðáøáíèá íðáíèðíááðü
áááòüèá íáðñííü áíèíðè – áíèíðííáí
ñòáðáèøèíó è íðááñááðáèý áíèíðííáí ñíáðáíèý.
Ýðèí áüèá ííááááíá ÷áððá ííá 2007 áí á ñ. Íó,
÷ ò í íáí ñèèð íáüé áíá? Ííæèááí – óáèáèí!

Íííèèá ÕÈÍÍÍ,
áíèíðííé ñáèðáðáðü

